

vekttap, men den går hardest utover de lettløselige, verdifulle bestandeler i fôret så ekvivalentverdien på 5 øre dekker ikke. Varmgang i staen må derfor hindres ved stadig gjennomblåsing av fôret. Sikkerheten må finnes i form av en stor vifte og en tilsvarende motor. Med et slikt utstyr kan en dessuten få den beste utnyttelse av godværsperioder og av solvarmetak. Under gitte forhold vil solvarmetak etter alt å dømme representere en meget lønnsom investering.

TORVSTRØPRODUKSJONEN I 1958.

Sett i forhold til sesongen 1957, var det stort sett gode vilkår for torvstrøproduksjonen i 1958. Selv om det i enkelte perioder var dårlig torvtørk, var værforholdene vesentlig gunstigere enn foregående år. Tilgangen på arbeidskraft har etter hvert bedret seg og man kan ikke lenger si at det er noe problem å få arbeidshjelp til torvstrøfabrikkene de fleste steder i landet.

Disse forhold har gitt seg uttrykk i en ganske stor økning av fabrikkprodusert torvstrø siste år.

Det er på samme måte som i tidligere år, innhentet oppgave over produksjonen ved landets torvstrøfabrikker. Oppgavene omfatter i alt 52 fabrikker. En ny fabrikk er under bygging og en fabrikk brente ned i fjor sommer. I alt 43 torvstrøfabrikker har vært i drift i 1958 og disse har tilsammen produsert 305.000 baller (avrundet til nærmeste 100). Produksjonen er en økning av den fabrikkmessige produksjon på ca. 28 % fra foregående år. Normal torvstrøproduksjon før krigen var oppgitt til ca. 330.000 baller. Produksjonen i 1958 nådde opp i ca. 92 % av denne førkrigsproduksjon.

Heimeproduksjonen av torvstrø, det vil si torvstrø som gårdene produserer til eget forbruk og produksjonen ved små riveranlegg, er i 1958 anslått til ca. 180.000 beregnede baller eller ca. 72 % av normal førkrigsproduksjon på ca. 250.000 beregnede baller.

Tilsammen utgjør torvstrøproduksjonen i 1958 485.000 beregnede baller. Det er en økning i den samlede produksjon på ca. 16 % fra foregående år.

Avsetningen av torvstrø har vært god også siste år.

Einar Wold.
